

jo ikke været videnskabelige nok. Men, mine Herrer Forfattere, det hævnér sig; thi kun den, der forstaaer Kvinden, forstaaer Publikum. Hvis Kvindens Følelsesliv ofte udarter til en næsten pjanket Ømfindtlighed, saa kan man sige om Nutidens Mand, at hans Følelsesliv er uopdraget, barbarisk, uciviliseret om ogsaa hans Forstand er prydet med nok saa megen Mathematik, Mekanik og Filologi. Hertil bidrager for det første Undervisningen og Opdragelsen, dernæst ogsaa det Faktum, at Manden mindre end Kvinden staar under Paavirkning af de to Magter, som uddyber og forfiner Følelsen: Religionen og Litteraturen. Endelig maa man ikke glemme, at han nødvendigvis mere end hun maa bære Præget af denne Kamp for Tilværelsen, som, skønt ublodig, maaske er ligesaa grum og ligesaa forhærdende som Vikingers og Ridderses blodige Bedrifter. Alt dette gør, at Manden, om ogsaa han har meget Hjerte, har svært ved at fatte et saa sammensat Væsen som den ejendommeligt moderne Kvinde med hendes underlige Blanding af sygelig Følsomhed, stærkt udviklet, forfinet Hjerneliv og glødende Virksomhedslyst. Og hvor findes denne Type i Litteraturen? Skizzeret er den blevet af Ibsen, Lie og Kielland, men Billedets Omrids er aldrig blevne udfyldte, og særlig har vore Romanforfattere haft alt for grove Fotografiapparater til at gengive den.

Den franske Historieskriver *Michelet*, maaske den eneste betydelige Historieskriver, der har optaget Følelsen som en vigtig Faktor i Historien, har sagt, at det er Tobakken, der skiller Mand og Kvinde ad. Strax ler man ad denne Paastand, men ligger der dog ikke en vis Sandhed deri? Er det ikke Rygeværelserne og Kaféerne, som har draget Manden fra Familiens Dagligstue og Selskabssal? Kvinderne, som saaledes blive ene tilbage i Hjemmet, begynde nu ogsaa at udvandre til Klubber og Foreninger — og Mændene har ikke Ret til at lade dem høre ilde for det!

Naar det ikke var for den trods alt uudryddelige Erotik, vilde selskabelige Sammenkomster mellem begge Køn snart dø ud. Ti de Mænd, der upaavirkede af erotiske Grunde, finde Behag i kvindeligt Selskab, ere ikke mange. Det er saa besværligt at skulle „genere sig“. Det er for Resten et ret mærkeligt Træk i vor Tid, at samtidig med at Kvindernes direkte Indgriben i Kulturlivet er tiltaget, er den direkte Indflydelse,